

DORPS ONTMOETINGSCENTRUM

Jo Dohmen (uiterst links) en Lou Fredrix met de uitbaters van het Maaslandcentrum. Tussen Johan en Daniëlle Hollanders staat Mia Knobens-Driessen.
foto Ermino Armino

Eigen kracht: niks nieuws

De geschiedenis herhaalt zich in Elsloo. **Opnieuw ijvert een hecht clubje geëngageerde burgers voor een gemeenschappelijke accommodatie.** In 1970 was dat een jongerencentrum, nu een ontmoetingscentrum. Utopia-2 gaat binnenkort van start.

door Eric van Dorst

De eeuwige jeugd hebben ze zeker niet. Wel maken ze van de ervaringen uit hun wilde jaren dankbaar gebruik. Gearriveerde Elsloonaars als Jo Dohmen, Lou Fredrix, Leon Bosch en Wim Hanssen trekken enthousiast de kar van het Dorps Ontmoetingscentrum in het Maaslandcentrum. Zoals de nu zestigers dat 46 jaar geleden ook deden voor Utopia, het roemruchte jongerencentrum in Elsloo dat eind jaren tachtig na bijna twee decennia de deuren sloot. Dezelfde generatie, dezelfde drijfveer. Persoonlijke betrokkenheid omzetten in gemeenschapszin door samen de handen uit de mouwen te steken. Eigen kracht heet dat tegenwoordig. „Eigen kracht is niks nieuws”, verzekert Lou Fredrix, bestuurslid van de Stichting Dorpsplatform Elsloo. „Dat zeg ik ook tegen de politiek. In Elsloo weten we van aanpakken. Knallen om iets geregeld te krijgen.” De ogen van spraakwaterval Fredrix twinkelen

alsof hij het pas vorige week heeft beleefd. „Eind jaren zestig was in Elsloo voor de jeugd geen klap te beleven. We staken met een aantal vrienden de koppen bij elkaar en stapten naar het gemeentehuis om over een eigen honk te praten. Burgemeester Ed Meijer (vader van de latere burgemeester van Stein, red.) hoorde ons aan en zei resoluut: daar werk ik niet aan mee, dat geeft alleen maar overlast.” De delegatie vertrok met lege handen maar ging niet bij de pakken neerzitten. Fredrix: „We startten toch met activiteiten in het zustershuis bij de Augustinuskerk. Al snel was een onderkomen met meer ruimte en mogelijkheden nodig. Dat werd het patronaat. Om de raad over te halen voerden we actie. Er kwam een protestmars, de enige in de historie van Elsloo.” Utopia werd een groot succes, voorzag in een grote behoefte. De eerste week schreef het bestuur liefst 250 leden in. Het werden er uiteindelijk negenhonderd, roemruchte jaren volgden. Mede dankzij die weigerachtige burgemeester, geeft Fre-

drix toe. „Gelukkig heeft hij ons toen geen toezeggingen gedaan, anders was het project nooit zo tot bloei gekomen.” Utopia verhuisde in 1982 naar het nieuwe Maaslandcentrum, een groot vijfhoekig multifunctioneel gebouw middenin de wijk, dat niet optimaal wordt gebruikt. Fredrix legt uit dat dit snel gaat veranderen. „Het Maaslandcentrum is altijd een maatje groter geweest dan een gemeenschapshuis maar biedt wel veel mogelijkheden. Dit moet het centrum van Elsloo worden vanwaaruit initiatief van burgers gefaciliteerd en georganiseerd wordt.” Niet dat er momenteel niets gebeurt. Vaste gebruikers zijn onder meer De Zonnebloem, Zij Actief en het IVN. Er zijn lezingen en repetities, er wordt gedanst, gemusiceerd en toneel gespeeld. Maar dat voorziet volgens Fredrix en Dohmen, raadslid en voorzitter van de Stichting Maaslandcentrum, allemaal niet in de behoeften onderwijkbewoners, zo is uit een enquête gebleken. Het doel van het dorpsontmoetingscentrum is tweeledig:

de sociale cohesie in de Steinse kern stimuleren en voorkomen dat mensen sociaal geïsoleerd raken. Dit laatste ligt met name voor ouderen op de loer. Een directe vergelijking met dorpsontmoetingscentrum Bie Gerda in buurgemeenschap Meers is volgens Dohmen niet aan de orde. „Dit gaat om een veel breder aanbod, gericht op alle leeftijdsgroepen, overdag en in de avonden.” En niet alleen binnenshuis, vult Fredrix aan. „Na een lezing van het IVN gaan de mensen normaal naar huis. Het is de bedoe-

“ In Elsloo weten we van aanpakken. Knallen om iets geregeld te krijgen.

Ondernemer Lou Fredrix

ling dat ze ook samen gaan wandelen in de natuur. Dit wordt de huiskamer maar ook het *basecamp* van Elsloo.” De Terhagenzaal wordt ervoor verbouwd. Er komt een fornuis, zodat bewoners samen kunnen koken. De uitbaters van het Maaslandcentrum, Johan en Daniëlle Hollanders, zien het wel zitten. Daniëlle: „Bezoekers vragen geregeld waarom er voor hen niets te beleven is.” Een van hen is Mia Knobens-Driessen, die op een steenworp afstand woont. Met haar rollator loopt de 89-jarige elke maandag naar het Maaslandcentrum om koffie te drinken. „Dit is een prima idee. Hier gebeurt nu niks dat mij interesseert, ik denk dat ze het goed bezet krijgen. Leuk, samen iets ondernemen. Zitten kan ik thuis ook.” Dezelfde spirit als begin jaren zeventig. „We willen geen studentclub maar verstrooiende en educatieve activiteiten opzetten voor jongeren uit alle lagen van de bevolking”, zei toen Huub Meijers, de eerste voorzitter van Utopia en latere burgemeester van Onderbanken.